

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET

☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.

☎: 441-6501

Ügyszám: FRP/286/2012/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

224/2012. (VII. 4.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) panaszos¹ 2012. április 6-án előterjesztett **panaszát** a 2012. július 4-én – dr. Kádár András Kristóf testületi tag távollétében – megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

á t t e s z i

az intézkedést foganatosító szerv – a M. Városi Rendőrkapitányság – vezetőjéhez.

A vizsgált ügyben alapjogot sértő intézkedésre nem került sor, illetve alapjogot sértő intézkedés nem állapítható meg.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

A panaszos 2012. április 6-án postai úton terjesztette elő a panaszbeadványát.

I.

A panaszos a panaszbeadványában előadta, hogy 2012. április 4-én a szomszédai miatt két alkalommal kért rendőri segítséget, az első alkalommal 20 óra 40 perc körül. Ekkor a rendőrök megkérték a rendbontókat, hogy halkabban legyenek, majd elmentek. A csend kb. 5 percig tartott, ezután újra kezdődött a ricsaj. Ezért a panaszos másodjára is rendőri intézkedést kért, kb. 21 óra körül. A rendőrök ismét csak a felső szinti lakásokhoz mentek, de a panaszosnál nem győződtek meg előtte a lehallatszójaj mértékéről, pedig azt egyébként a lépcsőházban is lehetett hallani. Kb. 20 perc elteltével a rendőrök kopogtattak a panaszos ajtaján, és kérdőre vonták, hogy milyen zajról tesz a panaszos bejelentéseket, illetve hogy minek hívja ki a rendőröket, ha aztán állandóan panaszleveleket írogat. A rendőrök továbbá

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

azt is közölték, hogy a bejelentései miatt majd őt fogják feljelenteni. A panaszos ezután bezárta az ajtót.

Megjegyzi a panaszos, hogy neki nem az A. településrészi Rendőrőrssel van problémája, hanem csak az ily módon intézkedő rendőrökkel. Sérelemzi, hogy a gyermekével egyedül él, és már régóta szenved a szomszédjaitól, amikor pedig segítséget kér, akkor flegma, meg nem engedhető hangnemben beszélnek vele, és feljelentéssel fenyegetik.

Mindezek alapján a panaszos kérte a Testület vizsgálatát.

II.

A Testület a tényállás tisztázása érdekében megkereséssel fordult a rendőrséghez. A rendelkezésre bocsátott dokumentumokból az alábbiak állapíthatók meg.

1) D. I. r. főrm. 2012. április 4-én kelt jelentésében előadta, hogy szolgálata teljesítése során 20 óra 40 perckor a szolgálatirányító parancsnok utasítására ment intézkedni M. város, Á. utca 5. sz. alá társával, K. Gy. r. főrm.-rel, mivel arról bejelentés érkezett, hogy olyan hangosan szól az épületben a zene, hogy nem lehet „megmaradni” a lakásban. A helyszínen megjelene a r. főrm. csendháborítást nem tapasztalt, a lakásból halk beszélgetés hallatszott ki. Ezt követően ajtót nyitott a lakás bérlője, M. I., aki elmondta, hogy a lakásban ő és családja tartózkodik, de zenét nem hallgatnak, csak beszélgetnek. Mivel a r. főrm. és a társa a helyszínen nem tapasztalt csendháborítást, ezért elhagyták a helyszínt.

Ezt követően 21 óra 30 perckor ismét a fenti lépcsőházhoz mentek az ügyelet utasítására, mert ismét arról érkezett bejelentés, hogy ugyanazon lakásban csendháborítás van folyamatban. A helyszínen a r. főrm. ismét nem tapasztalt csendháborítást, onnan csak halk beszélgetés hallatszott ki a lépcsőházba, ezért először az egy szinttel feljebb lévő lakás tulajdonosával vette fel a kapcsolatot, aki kérdésre elmondta, hogy este 20 órától tartózkodik otthon, de zenét, illetve éneklést, kiabálást nem hallott az alatta lévő lakásból.

Utána a kérdéses lakás szomszédságában lévő ingatlan lakójával beszéltek, aki a nagyszobai közvetlen falszomszéd. A lakó elmondta, hogy az este folyamán nem hallott a mellette lévő lakásból semmilyen zenét, éneklést, kiabálást, vagy olyan hangoskodást, amitől ne lehetne pihenni. Ezt követően a r. főrm. meghallgatta a másik szomszédot, aki ugyancsak elmondta, hogy aznap nem tapasztalt semmilyen csendháborítást a kérdéses lakásból.

Ezt követően a r. főrm. ismét felvette a kapcsolatot a bejelentésben szereplő lakás lakójával, M. I.-vel, akivel közölte, hogy ismét csendháborítás miatt kértek intézkedést vele szemben. A lakó elmondta, hogy a panaszos szinte minden este kihívja a rendőröket azzal, hogy mulatoznak. Ebből kifolyólag már több rendőrségi eljárás is van folyamatban.

Ezek után a r. főrm. a bejelentő lakásához ment. A panaszos nyitott ajtó, aki elmondta, hogy az este folyamán mindkét esetben ő kért rendőri intézkedést a felette lakókkal szemben, mivel ott egyfolytában hangosan hallgatják a zenét és gitároznak. A r. főrm. tájékoztatta a panaszost, hogy mindkét alkalommal ő volt ott intézkedni, de egyik esetben sem tapasztalt hangos zenét vagy gitározást, a lakásból csak halk beszélgetés hallatszott ki. A panaszos azt válaszolta, hogy a lakók mindig kifigyelik, hogy mikor ér ki a rendőrség és akkor kikapcsolják a zenét. Erre a rendőr tájékoztatta a panaszost, hogy a lakóháztól kb. 100 méterre parkolta le a

szolgálati gépkocsit és a lépcsőházat nem a parkoló felől közelítette meg, így a helyszínrre érkezését nem láthatták a lakók. Továbbá elmondta, hogy több lakót is megkérdezett a lépcsőházban, de ők sem tapasztaltak csendháborítást. Majd a r. ftőrm. közölte vele, hogy a valótlan bejelentés miatt rendőrség feljelentést készíthet, amit a következő valótlan bejelentés esetén meg is tesznek ellene. Ezt a tájékoztatást a panaszos tudomásul vette, majd közölte, hogy az intézkedéssel szemben panasszal fog élni, és bezárta az ajtót.

Ezt követően a Lakótelepi Rendőrőrs mobiltelefonjára egy idősebb férfi telefonált, aki a panaszos édesapjaként mutatkozott be. A telefonhívást K. S. r. ftzls. szolgálatirányító parancsnok vette fel. Ennek során a férfi a korábban a helyszínen intézkedő rendőrök nevét akarta megtudni, mivel elmondása szerint a rendőrök semmit sem csinálnak a csendháborítás miatt. A férfit tájékoztatta a r. ftzls., hogy telefonon keresztül az intézkedő rendőrökkel kapcsolatban semmilyen információt nem adhat ki, és felvilágosította a rendőri intézkedés elleni panasztétel módjáról. Ennek során a férfi a lánya felett lakókra többször faji hovatarozásukra utaló becsmérő, sértő megjegyzéseket tett, ezért K. Sz. r. ftzls. felhívta a figyelmét, hogy ezen kijelentéseitől tartózkodjon, mert azt a törvény bünteti. A bejelentő erre azt válaszolta, hogy őt ez nem érdekli, és a Magyar Gárdát fogja kihívni, „azok legalább elintézik őket”. Továbbá elmondta, hogy aznap még tízszer fog bejelentést tenni és mind a tízszer ki fog menni a rendőrség. Ekkor a bejelentőt tájékoztatta a szolgálatvezető parancsnok, hogy állampolgári joga, illetve kötelessége bejelentést tenni, ha szabálysértést, bűncselekményt észlel, viszont felhívta a figyelmét arra is, hogy ha valótlan bejelentést tesz, akkor a rendőrség amiatt ellene feljelentést fog tenni. A bejelentő tudomásul vette a tájékoztatást, majd közölte a szolgálatvezető parancsnokkal, hogy a rendőri intézkedések miatt a Testületnél fog panasszal élni, ezután a telefont kinyomta.

A r. ftőrm. megjegyezte még, hogy a panaszossal közölte az intézkedés kezdetén a nevét, a beosztási helyét, és az azonosító számát is.

2) K. Sz. r. ftzls. 2012. május 5-én kelt jelentésében előadta, hogy április 4-én 18 órától másnap 6 óráig volt szolgálatirányító parancsnok. 2012. április 4-én 20 óra 40 perckor az A. településrészi Rendőrőrsön rendszeresített lakótelepi mobiltelefonra a panaszos tett bejelentést csendháborítás miatt, amit a r. ftzls. vett. A bejelentés szerint a panaszos felett lakók olyan hangosan vitatkoznak és hallgatják a zenét, ami a nyugalomát, pihenését zavarja. A panaszost a szolgálatirányító parancsnok tájékoztatta, hogy járőröket küld a helyszínrre. Ennek megfelelően a telefonhívást követően utasította D. I. és K. Gy. r. ftőrm.-eket, hogy menjek a megadott címre, mivel csendháborítás miatt érkezett bejelentés, és tegyék meg a szükséges intézkedéseket.

Ennek megfelelően a járőrök megjelentek M. város, Á. u. 5. szám alatt, ahol sem csendháborítást, sem más szabálysértést, bűncselekményt nem észleltek. Az érintett lakásból halk beszélgetést hallatszott ki, így oda bekopogtak, és felvették a lakásban tartózkodó M. I.-vel a kapcsolatot, aki elmondta a járőröknek, hogy a lakásban a családjával tartózkodik és zenét egyáltalán nem hallgatnak, valamint nem is hangoskodnak. Mivel a rendőrök sem ebben a lakásban, sem más lakásban nem észleltek szabálysértést, bűncselekményt, így a helyszínt elhagyták, amit rádión keresztül jelentettek a r. ftzls.-nak.

Ezt követően 21 óra 30 perckor a M. Városi Rendőrkapitányság ügyeletére bejelentés érkezett ugyanezen címről csendháborítás miatt. Az ügyelet ekkor a már korábban említett két kollégát küldte a helyszínrre, amit a rádióforgalmazáson keresztül a r. ftzls. is hallott.

A r. ftzls. megjegyezte, hogy a panaszos az utóbbi hónapokban több bejelentést is tett az A. településrészi Rendőrőrsre és a M. Városi Rendőrkapitányság ügyeletére a felette lakó személyek ellen, legtöbb esetben csendháborítás okán. Ezen bejelentések nagy részben valótlanok voltak. A korábbi intézkedések során a panaszos elmondta, hogy a felette lakókkal rossz viszonyban vannak, és már több rendőrségi eljárás is folyamatban van szabálysértések és bűncselekmények miatt, amit a felette lakó is elismert.

Mivel már több rendőri intézkedést is megpanaszolt korábban a panaszos, illetve már több rendőri jelentés is készült a panaszok miatt, ezért az URH ügyelet utasítását követően felhívta a r. ftzls. a helyszínre irányított járőrök figyelmét, hogy az intézkedés jogszerű és szakszerű legyen. Ha szabálysértést, illetve bűncselekményt észlelnek, akkor tegyék meg a szükséges intézkedéseket, ha viszont nem észlelnek, akkor érdeklődjenek a többi falszomszédnál is, hogy ők észleltek-e csendháborítást. Ha sem ők, sem a szomszédok nem tapasztalnak ilyet, akkor viszont hívják fel a bejelentő figyelmét, hogy a valótlan bejelentés miatt ellene szabálysértési feljelentést kezdeményezhet az intézkedő rendőr, amennyiben kétséget kizáróan meggyőződnek arról, hogy a bejelentés valótlan és alaptalan.

A r. ftzls. továbbá utasította a járőröket, hogy függetlenül az intézkedés végkimenetelétől, a mostani és a korábbi intézkedésről is készítsenek majd egy rendőri jelentést.

A járőrök ennek megfelelően másodszor is megjelentek az Á. u. 5. szám alatt, ahol megint csak halk beszélgetés hallatszott ki a bejelentésben megjelölt lakásból, ezért először az ott tartózkodó, M. I.-vel beszéltek. A helyszínen a rendőrök sem a bejelentésben szereplő lakásban sem más lakásban csendháborítást és egyéb más szabálysértést, bűncselekményt nem észleltek, ezért felvették a kapcsolatot a felső szinti lakás tulajdonosával, aki kérdésére elmondta, hogy este 20 órától tartózkodott otthon, de zenét, illetve éneklést vagy kiabálást nem hallott az alatta lévő lakásból.

Utána a bejelentésben megjelölt ingatlannal szomszédos lakás lakójával beszéltek a rendőrök, aki nagy szobai közvetlen falszomszéd az érintett lakókkal. A lakó elmondta, hogy az este folyamán nem hallott a mellette lévő lakásból semmilyen zenét, éneklést, kiabálást vagy olyan hangoskodást, ami alkalmas lett volna arra, hogy az ő vagy más személy pihenését, nyugalma zavarja. Ezt követően a rendőrök meghallgatták a másik szomszédot, aki szintén arról számolt be, hogy aznap nem tapasztalt semmilyen csendháborítást.

A szomszédok meghallgatását követően a rendőrök ismét felvették a kapcsolatot M. I.-vel, akít tájékoztattak, hogy újra csendháborítás miatt kértek intézkedést vele szemben. A lakó elmondta a járőröknek, hogy a panaszossal rossz viszonyban vannak, és a panaszos szinte minden este kihívja a rendőröket azzal, hogy mulatoznak, hangoskodnak. Ebből kifolyólag már több rendőrségi eljárás is van folyamatban.

Ezek után a rendőrök lementek a panaszos lakásához, ahol az ajtót nyitó panaszos elmondta, hogy az este folyamán mindkét esetben ő kért rendőri intézkedést a felette lakókkal szemben, mivel ott egyfolytában hangosan hallgatják a zenét, ordítóznak és gitároznak, amitől nem lehet pihenni. A panaszost tájékoztatták a rendőrök, hogy mindkét alkalommal ők voltak kint intézkedni, de egyik esetben sem tapasztaltak hangos zenét vagy gitározást, a lakásból csak halk beszélgetés hallatszott ki. Erre a panaszos azt válaszolta, hogy a felette lakók mindig figyelik, hogy mikor ér ki a rendőrség, és akkor kikapcsolják a zenét. A rendőrök

tájékoztatták a panaszost, hogy a lakóháztól kb. 100 méterre parkoltak le mindkét alkalommal a szolgálati járművel, és a lépcsőházat gyalog közelítették meg, így a helyszínre érkezésüket nem láthatták. Továbbá közölték vele, hogy ők maguk nem észleltek csendháborítást, és több lakót is megkérdeztek a lépcsőházban, de ők sem tapasztaltak mást. Ezt követően felhívták a panaszos figyelmét és egyben figyelmeztették is, hogy a valótlan bejelentés miatt a rendőrség feljelentést tehet a bejelentő ellen, ha kétséget kizáróan meggyőződött annak valótlan tartalmáról, ami jelen esetekben megtörtént. Ezt a panaszos tudomásul vette, majd közölte a járőrökkel, hogy az intézkedéssel szemben panasszal fog élni, és bezárta az ajtót.

Ezt követően az A. településrészi Rendőrőrs lakótelepi mobiltelefonjára egy idősebb férfi telefonált, aki a panaszos édesapjaként mutatkozott be. A telefonhívást a r. ftzls. vette. Ennek során a férfi a korábban a helyszínen intézkedő rendőrök nevét akarta megtudni, mivel elmondása szerint a rendőrök semmit sem csináltak. A r. ftzls. tájékoztatta a férfit, hogy telefonon keresztül az intézkedő rendőrökkel kapcsolatban semmilyen információt nem adhat ki, a rendőri intézkedés elleni panasztétel módjáról pedig felvilágosította. Ennek keretében elmondta, hogy az intézkedés ellen a lánya panasszal élhet, amit megtehet írásban vagy szóban is.

A bejelentés során a férfi a lánya felett lakókra többször faji hovatartozásukra utaló becsmérő, sértő megjegyzéseket tett, ezért a r. ftzls. felhívta a figyelmét, hogy ezen kijelentéseitől tartózkodjon, mert a törvény azt bünteti. A bejelentő erre azt válaszolta, hogy „öt nem érdeklí, és a Magyar Gárdát fogja kihívni, azok legalább elintézik őket”. Továbbá elmondta, hogy aznap még tízszer fog bejelentést tenni, és mind a tízszer ki fog menni a rendőrség. Ekkor az urat tájékoztatta a r. ftzls., hogy állampolgári joga bejelentést tenni, ha szabálysértést, bűncselekményt észlel, viszont felhívta a figyelmét arra is, hogy ha valótlan bejelentést tesz, akkor a rendőrség amiatt ellene fog eljárást kezdeményezni. Ezt követően a telefonáló közölte, hogy a rendőri intézkedések miatt a Testületénél fog panasszal élni, majd a telefont kinyomta.

Ezek után a r. ftzls. az intézkedő rendőröket nyilatkoztatta arról, hogy az intézkedés során a bejelentő a nevüket, rendfokozatukat, jelvéyszámukat elkérte-e, mire azt válaszolták, hogy amikor a bejelentővel felvették a kapcsolatot, közölték nevüket, rendfokozatukat, beosztási helyüket és azonosító számukat. A beszélgetést követően azonban az érintett nem érdeklődött erről, hanem rájuk csapta az ajtót.

Az első bejelentésről és a panaszos édesapjával folytatott beszélgetésről hanganyag nem készült. A másodszori bejelentés (21 óra 30 perckor) azonban már a M. Városi Rendőrkapitányság ügyeletére érkezett, így azzal kapcsolatban nem tud nyilatkozni r. ftzls., hogy arról a bejelentésről készült-e hanganyag.

III.

Mindezek alapján a Testület a panaszos által 2012. április 4-én tett és kifogásolt második bejelentés kapcsán a rendőrök intézkedési kötelezettségét és az intézkedés során tanúsított rendőri magatartást, hangnemet vonta vizsgálatai körébe.

A vizsgálat során a Testület megállapította, hogy a rendőri intézkedések érintették a panaszosnak a Magyarország Alaptörvénye Szabadság és Felelősség fejezetének XXIV.

cikkében foglalt tisztességes eljáráshoz, valamint a II. cikk (1) bekezdésében rögzített emberi méltósághoz való alapvető jogát az alábbiak szerint.

A Testület a panaszbeadvány és a rendőrségtől kapott felvilágosítás alapján – figyelemmel a panaszolt intézkedés idején hatályos Rtv. és a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) rendelkezéseire – a panaszos kifogásaival összefüggésben az alábbi megállapításokra jutott.

1) A Testület először a rendőrség intézkedési kötelezettségét vizsgálta.

Az Rtv. 2. § (1) bekezdése szerint „a rendőrség védelmet nyújt az életet, a testi épséget, a vagyonbiztonságot közvetlenül fenyegető vagy sértő cselekménnyel szemben, felvilágosítást és segítséget ad a rászorulóknak. A rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait”.

Az Rtv. 13. §-ának (1) bekezdése rendelkezik a rendőr intézkedési kötelezettségéről. A hivatkozott jogszabályhely szerint a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyen a tudomására hoznak. A Szolgálati Szabályzat az Rtv. előírásait a következőkkel egészíti ki. A 9. § (1) bekezdése szerint a rendőr szabálysértés észlelése esetén feljelentést tesz, vagy - jogszabály által meghatározott esetekben - helyszíni bírságot szab ki. A szabálysértést észlelő rendőr figyelmeztetést azon szabálysértés esetén alkalmazhat, amely miatt helyszíni bírságot szabhat ki.

Az Rtv. 24. §-a szabályozza a rendőrség segítségnyújtási kötelezettségét. Az (1)-(3) bekezdések szerint „a rendőr köteles a feladatkörébe tartozó segítséget, illetőleg a hozzáfordulónak a tőle elvárható felvilágosítást megadni. A magánérdekek védelme e törvény alapján csak akkor tartozik a rendőrség hatáskörébe, ha a törvényes védelem az adott körülmények között más módon nem biztosítható, vagy ha a rendőri segítség nélkül a jog érvényesíthetősége meghiúsulna vagy számottevően megnehezülne. A segítségnyújtás csak halaszthatatlan szolgálati érdekből tagadható meg, közvetlen életveszély esetén csak akkor, ha a segítségnyújtás miatt több ember élete kerülne közvetlen veszélybe.”

A Szabs. r. 6. § (1) bekezdése szerint a csendháborítás szabálysértését követi el az, aki lakott területen, az ott levő épületben, vagy az ahhoz tartozó telken, tömegközlekedési eszközön, továbbá természeti és védett természeti területen indokolatlanul zajt okoz, amely alkalmas arra, hogy mások nyugalmát, illetőleg a természeti vagy a védett természeti értéket zavarja.

A Testület ezen a ponton szükségesnek tartja felhívni a figyelmet töretlen gyakorlatára, miszerint ha az Rtv. szerinti rendőri fellépés mögöttes jogalapjaként a rendőrség egy Rtv.-n kívüli jogszabályban meghatározott tényállás tekintetében fennálló gyanúokra (pl. bűncselekmény vagy szabálysértés gyanújára) hivatkozik, a Testület – a kérdéses cselekményért egyébként fennálló szabálysértési vagy büntetőjogi felelősség kérdésében való állásfoglalás nélkül – vizsgálja, hogy az adott esetben fennállt-e olyan fokú gyanú, amely elégséges jogalapot szolgáltatott az intézkedéssel megvalósult jogkorlátozásra. Amennyiben a Testület ezt a vizsgálatot nem végezné el, a jogkorlátozás érdemi kontrollja kiüresedne, illetve elmaradna, és ezzel sérülne az érintett panaszhoz való alkotmányos joga.

a) A rendőri jelentések és a panaszosi előadás abban megegyezik, hogy a panaszos két alkalommal tett telefonon bejelentést a rendőrségen a szomszédok magatartása miatt. Az első alkalommal a rendőrök kiszálltak a helyszínre és a rendbontók elhallgattak, majd miután a csendháborítás tovább folytatódott, a panaszos ismét intézkedést kért 21 órát követően a szomszédjai csendháborító magatartásának megszüntetésére.

A bejelentés tartalma a Testület álláspontja szerint felvetette annak a gyanúját, hogy az ingatlanban tartózkodó személyek a csendháborítás szabálysértését követik el, tehát a bejelentésben ismertetett esemény nyilvánvalóan olyannak volt tekinthető, amely az Rtv. 13. §-a értelmében rendőri beavatkozást tett szükségessé, intézkedési kötelezettséget keletkeztetett.

Mindezek alapján a Testület álláspontja szerint a bejelentések tartalma miatt a rendőrségnek fennállt az intézkedési kötelezettsége.

b) A Testületnek ezt követően abban kellett állást foglalnia, hogy az intézkedési és a segítségnyújtási kötelezettségét a rendőrség jelen esetben megfelelően teljesítette-e.

A panaszos panaszbeadványában sérelmezte, hogy annak ellenére, hogy csendháborítás miatt intézkedést kért, a rendőrök ismét csak az emeleti lakásokat nézték meg, pedig náluk és a folyósón tisztán lehetett hallani a zajt.

D. I. r. főrm. jelentésében előadta, hogy 21 óra 30 perckor ismét a M. város, Á. u. 5. sz. alatt található lépcsőházhoz mentek a társával az ügyelet utasítására, mivel ismét arról érkezett bejelentés, hogy ugyanazon lakásban csendháborítás van folyamatban. A helyszínen a r. főrm. ismét nem tapasztalt csendháborítást, onnan csak halk beszélgetés hallatszott ki a lépcsőházba, ezért beszéltek a szomszédokkal, hogy valamelyikük tapasztalt-e nagyobb zajt. A szomszédok egybehangzóan úgy nyilatkoztak, hogy az este folyamán nem tapasztaltak olyan zajongást, ami zavaró lett volna. Ezután a rendőrök beszéltek a bejelentésben szereplő lakás lakójával, aki elmondta, hogy az alatta lakó szinte minden este kihívja rájuk a rendőröket, ezért több eljárás is van már közöttük folyamatban. Ezután lementek a bejelentőhöz és tájékoztatták az általuk tapasztalt tényekről. A panaszos erre úgy reagált, hogy a lakók mindig kifizyelik a rendőröket, ezért nincs soha zaj, amikor a rendőrök a helyszínen vannak. A rendőr válaszul erre előadta, hogy a gépkocsival távolabb álltak meg és direkt nem a parkoló felől közelítették meg a bejáratot, tehát a lakók nem láthatták az érkezésüket.

A szolgálatirányító parancsnok jelentésében megerősítette a D. I. r. főrm. által előadottakat.

A rendőri jelentésekből tehát megállapítható, hogy a rendőrök a bejelentést követően a helyszínre érkeztek, majd először a bejelentésben a szabálysértés helyeként megjelölt lakáshoz mentek, ahol nem tapasztaltak szabálysértést, majd ezt követően a közvetlen szomszédokkal is beszéltek, akik szintén nem számoltak be zajról. Ezek után felvették a kapcsolatot a bejelentővel, akit tájékoztattak az általuk tapasztaltakról, azaz, hogy a bejelentésben szereplő lakásnál nem valósult meg csendháborítás.

A Testület álláspontja szerint az intézkedő rendőrök megfelelő körültekintéssel jártak el az eset kapcsán, maradéktalanul foganatosították a szükséges intézkedéseket.

Mindezek alapján a Testület álláspontja szerint fennállt a rendőrség intézkedési kötelezettsége, amelynek az eljáró rendőrök megfelelően eleget tettek, így azzal összefüggésben nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga.

2) Az intézkedés során alkalmazott rendőri hangnemet érintő kifogás kapcsán az alábbi megállapításokra jutott a Testület.

A panaszos kifogásolta, hogy a rendőrök megalázó hangnemben beszéltek vele, felhánytorgatták neki, hogy a korábbi rendőri intézkedések kapcsán panasszal élt.

A rendőri jelentés szerint a rendőrök, miután ellenőrizték a bejelentésben szereplő címet, majd a szomszédoknál adatgyűjtést végeztek, lementek a bejelentő ingatlanához, ahol elmondták neki, hogy nem tapasztaltak szabálysértést. Majd tájékoztatták a valótlan bejelentésekkel kapcsolatos eljárásról. A panaszos megértette a tájékoztatást, majd közölte, hogy panaszt fog tenni a Testületnél és bezárta az ajtót.

A rendőrök magatartásával kapcsolatban a Testület felhívja a figyelmet az Rtv. 2. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezésekre. Az Rtv. 2. §-a (1) bekezdésének második mondata szerint a rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait. Az intézkedő rendőröktől – mint a közhatalmi funkciót ellátó szerv tagjaitól – minden esetben elvárható az udvarias és kulturált fellépés. Az említett rendelkezés alapján a Testület hangsúlyozza, hogy a rendőrökre, mint a közhatalom képviselőire különös súllyal nehezedik az emberi méltóság, és az emberi jogok tiszteletben tartásának kötelezettsége, ezért minden körülmények között elvárható a tisztességes, az általa képviselt közfeladat mértékéhez méltó, a másik személy emberi méltóságát mindenkor szem előtt tartó viselkedés és hangnem.

A rendelkezésre álló előadások alapján tehát megállapítható, hogy a rendőrök a bejelentésre kiszálltak a helyszínre, majd miután adatgyűjtést végeztek a bejelentővel is felvették a kapcsolatot.

Viszont a panaszos, illetve az intézkedő rendőrök előadásai oly mértékben vannak ellentmondásban a tekintetben, hogy a felek között milyen tartalmú beszélgetés zajlott, hogy további rendelkezésre álló bizonyíték hiányában az előadások közötti ellentmondás nem oldható fel.

A Testület mindezek alapján nem tudott megnyugtatóan állást foglalni abban a kérdésben, hogy a rendőrök betartották-e az Rtv. 2. §-ában rögzített előírásokat, ezért a panaszos emberi méltóságához való jogának sérelmét nem tudta megállapítani.

3) A panaszos kifogásolta, hogy a rendőrök feljelentéssel fenyegették meg.

A r. ftórm. jelentésében előadta, hogy tájékoztatta a panaszost arról, hogy a valótlan tartalmú bejelentések esetén a rendőrség jogosult szabálysértési feljelentést tenni a bejelentővel szemben, amelyet elő is fognak terjeszteni a panaszossal szemben, ha ismét valótlan bejelentést tesz.

A szolgálatirányító parancsnok jelentésében úgy nyilatkozott, hogy ő utasította az intézkedő rendőröket, hogy a panaszost oktassák ki a valótlan tartalmú bejelentésekkel kapcsolatos szabálysértési eljárásról.

A szabálysértésekről szóló 1999. évi LXIX. törvény 153. § (1) bekezdése szerint a valótlan bejelentés szabálysértését követi el az, aki a hatóságnál vagy közfeladatot ellátó szervnél vészhelyzetről vagy rendzavarásról valótlan bejelentést tesz. A (2) bekezdés szerint a valótlan bejelentés minősített esete áll fenn, ha a hamis bejelentés alapján a hatóság vagy a közfeladatot ellátó szerv szükségtelenül a bejelentésben megjelölt helyszínre vonult vagy egyéb intézkedésre kényszerült. Ez esetben az elkövető elzárással vagy százötvenezer forintig terjedő pénzbírsággal sújtható. Az (1) bekezdés szerinti szabálysértés esetén az eljárás a rendőrség, a (2) bekezdés szerinti szabálysértés esetén a bíróság hatáskörébe tartozik.

A panaszos és a rendőrök előadása megegyezik tehát tekintetben, hogy valóban elhangzott a rendőrök részéről olyan kijelentés, hogy amennyiben a panaszos ismételen valótlan bejelentést tesz, akkor feljelentéssel fognak vele szemben élni.

Tekintettel arra, hogy az Rtv. 13. § alapján a rendőrt intézkedési kötelezettség terheli, amennyiben a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, figyelemmel továbbá a Szolgálati Szabályzat 9. §-ban foglalt kötelezettségeire, illetve arra a tényre, hogy aznap másodízben bizonyult a panaszos bejelentése alaptalannak, a rendőröknek intézkedési kötelezettsége keletkezett a panaszossal szemben, amely alapján feljelentést kellett volna tenniük.

Mindezek alapján a Testület álláspontja szerint a panaszost nem érte jogsérelem, hogy a rendőrök a feljelentés helyett csupán tájékoztatták arról, hogy a valótlan bejelentésekkel kapcsolatban feljelentési kötelezettsége van a rendőrségnek, amellyel a következő valótlan bejelentés esetén élni is fognak.

IV.

A 2012. április 4-i bejelentés miatt fennállt a rendőrség intézkedési kötelezettsége, amelynek a rendőrség eleget tett, ezért ennek kapcsán nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga. Szintén nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga a rendőrök valótlan bejelentéssel kapcsolatos szabálysértési eljárásról szóló tájékoztatása miatt.

A Testület nem tudott megalapozott döntést hozni a panaszosnak a rendőrök által tanúsított magatartásra vonatkozó panaszra kapcsán, így a panaszos emberi méltóságához való jogának sérelme e tekintetben nem volt megállapítható.

Mindezekre tekintettel a Testület az Rtv. 93. § (2) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint döntött.

Budapest, 2012. július 4.

Dr. Juhász Imre
elnök

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes, előadó testületi tag

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Féja András
testületi tag

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET